

انواع بسته بندی بر اساس مواد اولیه

از اهمیت بسته بندی در زمینه های مختلف، بسیار بحث کرده ایم و به آن ها پرداخته ایم. در مقاله های پیشین، به ضرورت و اهمیت بسته بندی در مارکتینگ، بازاریابی، فروش و جذب مشتری پرداختیم. دانستیم که بسته بندی هم پا با بازاریاب و نماینده ی فروش، در فروش کالا موثر است و در صورت قدرتمند و نافذ بودن، می تواند تا میزان قابل توجهی هزینه ی بازاریابی را کاهش دهد.

از سویی دیگر، به اهمیت دیدگاه و ارزیابی مشتری نسبت به طراحی و بسته بندی کالا آگاه شدیم و پی بردیم که بر خلاف باور رایج، بسته بندی باید بر اساس میل و سلیقه ی مشتری انجام شود.

جمله ی آن چه یاد شد، دال بر این است که کسب دانش و آگاهی درباره ی بسته بندی، یکی از بیش نیاز های ضروری برای موفقیت در این زمینه است. در راستای همین دغدغه، نگارنده بر آن شد تا موضوع و هدف این مقاله را به سمت گونه های مختلف بسته بندی بر اساس ماده های اولیه ی به کار رفته سوق دهد.

بسته بندی با استفاده از مواد فلزی

بسته های فلزی، همان گونه که از نام و ماده ی به کار رفته در آن مشخص است، بیشتر برای کالا های فلزی، سنگین و صنعتی به کار می رود. عمده ی کالا هایی که در این گروه بسته بندی قرار می گیرند، کالا های صنعتی، فلزی و مواد غذایی هستند.

این گونه ی بسته بندی در سال ۱۸۰ میلادی، توسط شخصی به نام نیکلا اپرت و برای ساخت قوطی های نکه دارنده ی ماده های غذایی به کار رفت. رفته رفته این شیوه گسترش یافت و در قرن بیستم (انقلاب صنعتی)، به شیوه و گونه ی امروزی اش تبدیل شد. از ویژگی های این بسته بندی می توانیم به مدت بالای نکه داری مواد غذایی در آن و کاهش ضایعات اشاره کنیم. هم چنین این شیوه ی بسته بندی از جمله روش های مرسوم و رایج برای نکه داری غذا و میوه در موقعیت های بحرانی هم چون سیل، جنگ، زلزله و آتش سوزی، می باشد.

بسته بندی با استفاده از مواد شیشه ای

از قدیمی ترین روش های بسته بندی می توان به بسته بندی با استفاده از مواد شیشه ای اشاره کرد. قدمت این روش به هزار ها سال پیش از میلاد مسیح باز می گردد. این روش برای نکه داری، خرید و فروش ماده های غذایی هم چون مربا، ترشی، غذا های پخته شده و انواع کیک و شیرینی، به کار می رفت.

بسته بندی با استفاده از مواد سلولوزی

هم چون مورد پیشین، این روش هم از کهن ترین روش های بسته بندی است که قدمت آن به زمان تولید کاغذ از پاپیروس در مصر باستان باز می گردد. در کشور ایران نیز نخستین کارخانه ی تولید کاغذ، در دهه ی ۳۰ خورشیدی احداث و راه اندازی شد. از زمان ابداع این روش، همواره از آن برای انتقال ماده های کاغذی هم چون نامه، لباس و برخی از ماده های غذایی (نان، کیک، برنج، گندم) استفاده شده است.

بسته بندی با استفاده از مواد شیمیایی (پتروشیمی)

با گسترش یافتن صنعت پلاستیک در قرن نوزدهم، رفته رفته پای مواد اولیه و ماده ای چون اتیلن به صنعت بسته بندی باز شد. این مواد که همه از خانواده ی مواد پتروشیمی بودند، عایق حرارتی خوبی به شمار می رفتند و همین سبب شد تا کاربرد و جایگاه ویژه ای در صنعت بسته بندی بیابند. پلاستیک، پلی اتیلن، نایلون، پلی پروپیلن و دیگر فرآورده های نفتی، پیش قراول صنعت بسته بندی مواد مختلف به ویژه مواد غذایی به شمار می روند.

با نگاهی به مطلب های یاد شده و در نظر گرفتن شرایط امروز جامعه، در می یابیم که مواد سلولوزی و پتروشیمی، هم چنان در صدر جدول مواد اولیه ی مورد استفاده برای بسته بندی هستند. کاغذ کرافت، کیسه های برنج، کاپ کیک، هد رست، کیسه نمک، کیسه و بسته بندی خشکبار، سفره های پلاستیکی و نایلون و نایلکس، همه گونه هایی از بسته بندی هستند که از فرآورده های سلولوزی و پتروشیمی پدید آمده اند. با این حال فراموش نکنیم که بسته بندی با استفاده از شیشه و مواد فلزی نیز هم چنان از محبوبیت و کاربرد تعریف شده ای برخوردار است.

